Ч. 120 (14.369). Львів, неділя 31. травня 1936. Російська оплата оплачена готівкою. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Четвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Ліквідація страйку
у Франції.

ПАРИЖ, 30. 5. Авас. Нині рано робітники залишили фабрики, що їх окупували, а у вівторок вернуться до праці. Ніяких інцидентів не було. В Марсель дійшло до порозуміння і фабрики рушили від рана.

КІНЕЦЬ СТРАЙКУ В ТУЛЮЗІ.

ПАРИЖ, 30. 5. ПАТ. В Тулюзі дійшло до порозуміння зі страйкарами — вчора металеві фабрики рушили.

У ФРАНЦІЇ СТРАЙКУВАЛО 40.000 РОБІТНИКІВ.

ПАРИЖ, 30. 5. ПАТ. Комунікат металюргічних підприємців стверджує, що у найбільших фабриках страйкує 40.000 робітників.

В Марсель металюргічні робітники покинули працю та заняли фабрику, домагаючися, щоб знову приняли до праці трьох їхніх видалених товаришів.

КРОВАВИЙ СТРАЙК В ЮГОСЛАВІЇ.

БІЛГОРОД, 30. 5. ПАТ. Не зважаючи на порозуміння в будівельному промислі, частина страйкарів вернулася до праці. У сутичці в Земліні жандарми убили та ранили кількох страйкарів.

БІЛГОРОД, 30. 5. ПАТ. Поліція намагалася розігнати 1500 страйкарів, які обкидали поліцію камінням. Убитий один робітник, ранених 3-ох поліцаїв та 6-ох робітників.

Бої в Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. У гористій частині краю арабські партизани безнастанно нападають на британські стежі. М. ін. сильний арабський відділ заатакував військову стежу під Расселяйн; дійшло до перестрілки скорострілами.

Повстанці мають великі припаси зброї та муніції і невідомо, де їх переховують. У повстанчому русі беруть участь: „Союз арабської молоді", „Ліга Синів Магомеда" та пластуни.

ПАЛЕСТИНСЬКА ПОЛІЦІЯ ЗНОВУ ВБИРАЄ ШОЛОМИ.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. Після дводенної перерви поліція знову мусіла вчора взяти сталеві шоломи. Розрухи почалися знову, в кількох місцях кинули бомби.

БОМБИ В ПАЛЕСТИНІ.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. Минулої ночі вибухла бомба в поліційному комісаріяті у Гайфі, а також кілька бомб в околиці Сен Жан д'Акр.

Італія не візьме участи у сесії
Ради Ліґи Націй

РИМ, 30. 5. ПАТ. Як інформує мін-во преси та пропаганди, італ. уряд не вишле своєї делеґації на найближчу сесію Ради Ліґи.

ІТАЛІЙСЬКА РАДА МІНІСТРІВ.

РИМ, 30. 5. Райтер. Нині рано зібралася рада міністрів під проводом Мусолінія.

5.000 ІТАЛ. КОЛЬОНІСТІВ ДО АБІСИНІЇ.

РИМ, 30. 5. Стефані. Понад 5.000 добровольців з 4-ох леґіонів чорних сорочок заявило, що хотять разом з родинами поселитися в Абісинії.

ЧОЛОБИТНЯ АБІСИНСЬКИХ КАЦИКІВ.

ГАРРАР, 30. 5. Стефані. Султан племени Ґері-Гарад Алі та 6-ох інших вождів з 1000 вояками зложило чолобитню італ. владі з Джіджіґа.

ТОРГОВЛЯ БУДІВЕЛЬНИМИ ПЛОЩАМИ ЗАБОРОНЕНА.

АДІС АБЕБА, 30. 5. ПАТ. Ґенерал губернатор заборонив транзакцій будівельними площами в Адіс Абебі, щоб запобігти спекуляції та запевнити правильну розбудову міста.

ЗАБОРОНА ВИВОЗУ ЦІННИХ МЕТАЛІВ.

АДІС АБЕБА, 30. 5. ПАТ. Італ. влада заборонила вивозити таляри та інші дорогоцінні метали.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ НА ГРЕЦЬКИХ ВОДАХ.

АТЕНИ, 30. 5. ПАТ. Урядово потверджують вістку, що в околиці Крети появився помірчий корабель італ. фльоти, щоб перевести поміри глибини.

Знову революція в Параґваю?

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. У Параґваю *вибухли заворушення, спрямовані проти уряду полк. Франко* (якого видвигнула недавна революція). Військо та цивільне населення домагається звороту прогнаного ґубернатора ген. Естіґарібії.

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. Збунтовані війська під командою ген. Естіґарібії маширують на столицю, правдоподібно окружили частину урядових військ.

АСУНЦІОН, 30. 5. ПАТ. Параґвайський уряд запевнює, що в *краю панує повний спокій.*

Америка хоче 4.000 воєнних літаків.

ВАШИНГТОН, 30. 5. ПАТ. Палата послів поставила внесок піднести скількість воєнних літаків до 4.000. Військова комісія предложила на пленум сенату проєкт піднести стан воєн. літаків з 1.800 на 2.320.

БУДЖЕТ МАРИНАРКИ.

ВАШИНГТОН, 30. 5. ПАТ. На основі порозуміння обі законодатні палати приняли висоту буджету мін-ва маринарки на 526.000.000 долярів.

Поклін могилам.

Львів, 31. травня 1936.

Прегарний звичай! Такий звичай, який переживає світові катаклізми і втримується силою своєї благородности. Один із таких звичаїв, які виховують націю, рік-у-рік пригадуючи їй, що не можна бути нацією, коли нема пієтизму до своєї бувальщини і її будівничих. Прегарний звичай, який закріплює національну традицію у найкультурнішій формі: віддачею масової пошани народу тіням погибших за рідний край і тіням заслужених для рідного краю.

Рік-річно вся українська громада міста Львова і всі громади в краю походом із процесіями своїх парохій ідуть на Зелені Свята на свої цвинтарі, щоб узяти участь у поминках на могилах героїв і чільних діячів. Ще недавні роки, коли порядок того традиційного свята був у Львові інший, кращий, більш величавий. Тоді істнував тільки один похід, який мав теж право йти центральними вулицями міста і бути манїфестацією вірности українського громадянства ідеям, з якими по вік звязані імена полеглих. На превеликий жаль, дехто таки зпоміж самих нас не беріг, як слід, чистоти того церковно-національного свята. Приходило до жалюгідних інцидентів, яких наслідки відбились болюче на дальшому вигляді свята. Відпали тернові вінки, треба було погодитись на іншу трасу походів, треба було обмежитись до скромніших виявів своїх почувань. А проте само свято залишилось незмінне, ідея свята осталась та сама, те саме його значіння, та сама виховна мета, — той сам пієтизм до каменярів, що впали на шляху.

У Зелені Свята, яких символом є зелень, що її дає життя, його розвиток і квітучий стан, — самі у те свято життя живі віддають поклін мертвим. І між живими і мертвими у тиші цвинтарів, що потопають у зелені і квітах, навязується нить

якої ніколи ніщо не всилі порвати. Бо якаж нитка сильніша від вірности для ідеї, що її не переможе ніяка смерть?! Якаж нитка сильніша від почування національної спільноти, від свідомости нерозривного звязку між тим, що було і тим, що є та що буде?! І тому в Зелені Свята у гармонійній сполуці маємо радість життя і смуток смерти. Але й той смуток не є звичайний, пригноблюючий, ослаблюючий енергію. Навпаки: маси вірних вертаються із цвинтарів до дому підбадьорені й дуоі, як люди, що втомлені зачерпнули води з цілющого джерела.

Прегарний звичай: віддавати поклін тим, що за життя трудились і життя віддали для ідеї. Прегарний звичай: у дні найбільшої життєвої радости кілька хвилин присвятити померлим. Прегарний звичай — і треба його зберігати та втримувати, як одну з наших найбільших цінностей

З українського життя у Празі.

Прага, травень 1936.

УКРАЇНСЬКА АВДИЦІЯ У ПРАСЬКОМУ РАДІО.

В неділю 17. ц. м. від години 20.19. до 21-ої вислало праське радіо авдицію, присвячену памяти Т. Шевченка з нагоди 75-тих роковин його смерти. В її програму входили: слово про Шевченка д-ра І. Горака, професора славянських літератур у Карловому університеті в Празі, деклямації п-і Р. Лібертінової: „Сон", виїмок з „Катерини" і виїмок з „Наймички"; деклямації п. Й. Зальцера: з „Івана Підкови" та з „Тарасової ночі" (деклямовано в чеському перекладі) та виступ Українського Хору під дириґентурою п. І. Ступки. Хор відспівав одну народню пісню, Шевченко—Ступка: „Думи мої", Самійленко—Ступка: „В піснях" і „Заповіт", яким ціла авдиція закінчилася.

ДІТИ З ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ У ПРАЗІ.

Вже від ранньої весни аж до самих ферій кожного дня можна бачити на вулицях Праги менші чи більші гурти шкільної дітвори. Це шкільні прогульки з усіх усюдів Чехословаччини. Цього року цих прогульок особливо багато, але була між ними одна, що звернула на себе особливу увагу: це прогулька народньої школи з Лугу за Підкарпатській Руси.

Луг, невеличка оселя (коло 400 мешканців) недалеко Ужока, це одно із найбідніших сіл карпатської Верховини. В селі є двоклясова школа з українською мовою навчання, її управителем є від двох років наш земляк п. Вол. Кричковський. І саме під його проводом приїхало до Праги 48 дітей лужанської школи. Прогулька задержалася в Празі чотири дні і за цей короткий час лужанські школярики полонили серця всіх, хто їх бачив, особливож хто їх чув. А лужанські діти дали себе в Празі неабияк чути! Не веселим дитячим гамором, бо правду сказати: вони якісь аж надто спокійні й поважні, але своїм співом, своїми деклямаціями, своїми ритмічними вправами і своїми танцями. З лужанськими дітьми приїхали до Праги не звичайні шкільні діти, а таки справжні артисти. Мали ми нагоду про це переконатися з їхніх двох публичних концертів і з їхнього виступу у праському радіо. Те, що ми чули на обох цих концертах і в радієвій авдиції, переходить вже межі звичайних виступів шкільних дитячих хорів та входить у сферу справжнього мистецтва. У виконанні кожної пісні, чи це були твори Лисенка, Стеценка, Ф. Колесси, чи народні пісні в укладі самого дириґента, чи з чеських пісні Сметани Малята, Айка чи Ковалінки, ми мусіли подивляти чудовий, повний звук хору, чистоту інтонації, велику зіспіваність та прекрасну інтерпретацію. Подивляли ми теж доцільний підбір пісень. Те саме треба сказати і про деклямації. Діти деклямували Шевченка, Руданського, Гринджу-Донського, Підгірянку й ін. Бачили ми теж чудові здраматизовані обрядки. А як вони гарцювали свої рідні сільські танці, і то при звуках своєї таки дитячої сільської музики! Мало того, вони привезли ще зі собою і мистецькі вироби своїх дитячих рученят: вишивки та вироби з дерева. І тому не диво, що кожний хто все те бачив і чув, мусів бути захоплений. Один лише закид мусимо зробити цілій тій прогульці і то на адресу її провідника, п. Кричковського. Мусимо закинути йому його надто велику скромність і через те брак ширшої реклями, бо те, що він за ті два роки своєї праці зробив у Лузі і то серед таких умовин — тамошня школа навіть не має свого власного будинку і приміщується в старій, спорохнявілій винаймленій хаті, а він сам мешкає аж у сусідньому селі! — дає йому повне моральне оправдання і право таки голосно закричати, щоб звернути увагу всіх на те, чого можна досягти навіть у найтяжчих умовинах, коли працюється з запалом, посвятою й любовю. Тоді не страшні і перешкоди, що їх видають з усіх усюдів. А для Праги прогулька лужанської школи має ще й те велике значіння, що вона наглядно показала ту різницю, яка є між усім тим штучним, неприродним і чужим, у роді „Ах, ви сені, мої сені" та різних інших „зальоних кракаділ", що їх досі привозили з Підкарпатської Руси до Праги дитячі прогульки і тим, що природне, свіже і дійсно гарне, бо рідне. Гадаємо, що над цим повинні як слід призадуматись не лише там, в Ужгороді, але й тут, у Празі, всі ті, кому справді лежить на серці всебічне двигнення Підкарпатської Руси та її майбутнє.

СВЯТО В 10-І РОКОВИНИ СМЕРТИ С. ПЕТЛЮРИ.

Дня 25. ц. м. заходом міжорганізаційного комітету відбулося святкування 10-тих роковин смерти Головного Отамана Симона Петлюри. Свято складалося з двох частин: з панахиди у православній церкві і з жалібної академії. Співав панахиду в українській мові мішаний хор. Почесну сторожу держали українські соколи. Цього самого дня вечором у великій салі Народнього Дому на Віноградах відбулася жалібна академія. На програму академії склалися промови ген. Омеляновича-Павленка, проф. Славінського й інж. Проходи, спомини п-і Филиновичової та деклямація п-и Манжулівної. І в панахиді і в академії взяло участь багато українських громадян різних партійних та політичних угрупувань та представники білорусинів і грузинів.

УКРАЇНСЬКІ ЗЇЗДИ У ПРАЗІ.

На Зелені Свята, в днях 31. травня і 1. червня, відбудуться у Празі два українські зїзди: зїзд Українського Всепрофесійного Робітничого Союзу в ЧСР і зїзд Центрального Союзу Українських Організацій в ЧСР.

СВЯТКУВАННЯ 20-ТИХ РОКОВИН СМЕРТИ ІВАНА ФРАНКА.

Українське товариство „Єдність" у Празі і Т-во українських інжинірів у ЧСР влаштовують у понеділок 31. травня ц. р. святочну академію в 20-ті роковини смерти Івана Франка з такою програмою: 1) Вступне слово — доц. Доманицький; 2) „Франко і ми" — реферат ректора проф. Білецького; 3) Пролог до „Мойсея" — деклямація п. Москалюка; 4) Смерть і похорони І. Франка — спомини доц. д-ра Дольницького.

М—н.

о. О. ПРИСТАЙ. 33

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Пішов я до міського скваєра. Привітався з ним в його канцелярії і став випитуватися, в чім річ, хто й защо дав мене арештувати. Карнегський скваєр був зі мною добре знайомий, але перед законом ми обидва мусіли придержуватися законних правил.

„Містер Бравн заскаржив тебе за те, що ти побив його доньку", заявив мені скваєр.

„Та я ніякого Бравна не знаю!" відповів я з правдивим здивуванням.

Скваєр почав описувати мені того „добродійного" містра і засовувати цілу справу. З великим трудом я догадався, що це мабуть іде тут про батька тієї чорненької муринки.

Допит мав відбутися на другий день в 7. год. вечором. Я повинен був привести двох свідків, що доказалиб, що я нічим не провинився перед законом. Одного я мав — дяка. Бракував мені ще другий. Та скваєр порадив, що можу взяти собі на свідків двоє або троє старших дітей. А вони, як довідалися від мене в школі, яка напасть зустрінула мене, гукнули „шейм!"*) Бравнові й одноголосно заявили, що всі підуть свідчити мені.

В Америці діти самопевні і всюди мають доступ. Вони справді всі, як один, зявились у скваєра й заповнили його канцелярію. Прийшов також мій позовник, містер Бравн. Підчас допиту діти обдаровували його компліментами. Кричали: „Ю крук! Ю свиндлер! Ю бед мен!"**) і т. д. Згідно з правдою потвердили, що я навіть не діткнувся малої муринки, тільки упімнув її. Мурин іще не піддавався і постійно доказував, що я її побив, а водночас вимагав від мене тисячу долярів винагороди для його дочки за біль... Однак йому не вдалося цього нічим доказати. Він мусів ще заплатити судові кошти. В додатку шкільні діти „з парадою" випровадили його з канцелярії на вулицю, де окликами і свистом зробили йому неприємну демонстрацію. Засоромлений і схвильований мурин, попікшись на своїх хитрих замірах, хутко зник у темній вулиці.

*) Sham = сором, ганьба.

**) You crook, you swindler, you bad man = ви циган, ви ошуканець, ви злий чоловік.

17. УБАНҐІ — КАЧАЧІ КЛЮВИ.

Коли хочеш цивілізувати людину, починай від її прабабки. — Віктор Гюго.

Описуючи муринів, згадаю ще бодай мимохіть про їх рідке племя убанґі знад озера Чад, що жили в Америці тільки деякий час. Їх бачив я в Гартфорді в 1930. році. З Африки спровадив їх подорожній і вчений дослідник, француз д-р Евген Берґоніє, а згодом показував їх американцям в цирку Барнум і Бейлей; там вони „виступали" два роки.

Група убанґів складалася з чотирьох чоловіків і вісім жінок. Кожна жінка була замужня, тільки ніхто не знав і не міг довідатися, кому котра з них належала. Між ними існував подружий комунізм. Убанґи визначалися своїми качачими клювами, що їх самі були виплекали собі. Почавши від четвертого аж до двацятого року життя, вони постійно видовжували собі губи при помочі щораз більших кусників дерева. Врешті від вічного видовжування розросталися їх губи до неймовірної величини: долішня була приблизно 20 цм. довга, горішня половину менша від першої. Підчас розмови обидві губи вдаряли до себе, а при тім виходив голос зовсім подібний до качачого квакання.

Ці мурини робили своїм виглядом відразливе враження, однаке для американців були цікавим видовищем. Цирк добре заробляв на них, хоч мав з ними великі турботи. Особливо їх чорний начальник і в одній особі чародій М'Булонґве дався взнаки всім, що мали з ним щонебудь до діла. Він був пан життя і смерти своїх підданих, що з жахом вірили в непереможну силу його чародійства. Сам він не мав качачого клюва, зате був злобний і не лякався і злочину, коли хотів щось перевести. Посередником і перекладчиком між муринами Убанґі д-ром Берґоніє, що не володів докладно їх мовою, був малий, увесь чорношкірий сенегалець Гамада. Цей вірний слуга д-ра Берґоніє остерігав його перед чарівником М'Булонґве, як довідався, що і він має поїхати до Америки, щоб бути провідником своїх земляків. Смертельно боявся його. Однак д-р Берґоніє потішав Гамаду, щоб не журився: мовляв, чари ще нікого не вбили. Не знав він, що М'Булонґве послуговується теж злочинними засобами у своїх „чарах"

(Далі буде).

АРГЕНТИНА ДОМАГАЄТЬСЯ НАДЗВИЧАЙНИХ ЗБОРІВ ЛІГИ НАЦІЙ.

БУЕНОС АЙРЕС, 30. 5. ПАТ. Аргентинський уряд домагається від ген. секретаріяту Ліги Націй скликати надзвичайні збори Ліги у червні, рівночасно з сесією Ради або негайно після неї. На денний порядок мавби прийти справа санкцій, анексії Абісинії та реформи пакту Ліги.

НЕГУС В ҐІБРАЛЬТАРІ.

ҐІБРАЛЬТАР, 30. 5. ПАТ. Після звідання у губернатора Ґібральтару негус відїхав до свого готелю; опісля вийшов з родиною на бальокон та дякував юрбі за овацію.

За душі поляглих героїв...

У суботу 31. травня ц. р. в архикатедральній церкві св. Юра відбулась рано архиєрейська Служба Божа, яку відправив Преосв. єпископ д-р Іван Бучко в асисті численного духовенства. Після богослуження владика відправив панахиду за душі поляглих борців.

Перед царськими воротами сидів колишній нач. командант УГА ґен. М. Тарнавський у численному гурті б. старшин. Присутні були теж члени колишнього уряду ЗУНР, представники УНР і репрезентанти найповажніших установ та організацій. У церкві панував зразковий порядок.

Краса народнього мистецтва.

З приводу вистави вишивок у Національному Музеї.

Знання і розуміння простонародньої пісні і словесности куди більше поширене між освіченими шарами українського громадянства, як знання людового мистецтва, куди входять вишивки, писанки, ткацькі й гончарські вироби та різьблені в дереві оздоби. Ця ділянка української культури далеко нерозроблена; мабуть на неї прийде згодом черга. Пригадатиб тільки, що перед Метлинським, Максимовичем та Потебнею, що виявили вартість і велич простонародньої словесности збірного ґенія України, ціла глибина переживань замкнених у піснях, думах, приказках, приповідках та переказах — просто не займала освіченої тодішньої суспільности. Характеристичне те, що зацікавлення кріпшає саме в моменті завмирання і занепаду простонародньої творчости. Наукові томи приготовляються в друкарнях тоді, як жива струя давої творчости, що дала почин до цих томів, переводиться, знемагає... Бо ясно, що відсиливши загальну українську культуру — ціла усна словесність зі ріжними впливами, головож під впливом зросту урбанізаційного процесу нашої доби, перестає бути для маси тим, чим була давніше: могутнім відрухом на життєві прояви, в чому й лежала її сила. Сьогодні — треба це з жалем ствердити — устна словесність саме в середовищі, в якому повставала століттями держиться останками, в найкращому випадку для форми, для традиції або з патріотичної спонуки.

Цим-же шляхом іде і вся простонародня творчість. Різьби в дереві Шкрибляків і Мегеденюків, чи гончарство Бахмінського, на жаль, не находять собі переємників, що перевищилиб чи достойно станулиб поруч майстрів, не зважаючи на фахових учителів, школи і збільшене зацікавлення загалу в цьому напрямку.

„Ґалерії, музеї, бібліотеки — це гроби для мистецтва" — говорив з початком нашого століття Марінетті — і воно слушне в тому змислі, що спинити в ході історичний процес неможливо. Щож залишається? Те, що є не тільки можливе, а й вказане: перебрати культурне добро та зробити з пребагатим матеріялом народнього надбання те, що зробили дослідники устної словесности.

Вистава мистецьких творів, виконаних на ткацькому варстаті або голкою, улаштована саме в Національному Музею, є й одним з етапів такої праці.

Не треба хіба й зазначувати, що виставлені речі далеко не обіймають усього матеріялу. Вони не обіймають навіть того, що має тепер сам Національний Музей, бо всього добра — 5.000 вишивок — не можна було розмістити. Не заступають вони теж усіх зразків у рівній мірі.

Вистава має на меті подати глядачеві частину великого культурного дорібку нашого села і то головно галицького села.

Виходячи із думки, що через контрастування глядачеві може найкраще і сприйняти своєрідну красу, впорядчики поруч наших виробів дають аналогічні чужі. І так на виставі знайшлися вишивки мережки й килими, які має Національний Музей з Боснії, Великоросії, Білоруси, Кавказу й Туреччини.

Недоцільно було би детально переводити на цьому місці аналізу кожного взору зокрема, як теж зайве було би розводитися над орнаментом взагалі. Ґенеза кожного поодинокого взору і його варіяції — це складна справа майбутніх дослідів. Загально можна тут підкреслити, що на мистецькі прояви того роду треба глядіти як на вислів стилю в його розгалуженнях. Кожний поодинокий мотив у килимах, де оперують великими площинами, це поодинока нотка, яка, порівняна з іншими, складається на такий то акорд, як у другому на — відмінний. Вишивки куди меншого розміру виявляють зрозуміло скромніші засоби при площинному групуванні форм і красок, тимто й вигляд їх наче шкіц закиненої імпровізації. При тім треба тямити, що красу і вартість річей, про які мова, не міримо кількістю ниток, ужитих на їх виконання, або назвою способу шиття, а єдино ефектом, який викликує їх уклад. Кожний нововведений колір чи відтінок мусить бути оправданий збільшеним відповідно загальним ефектом так, як у малярстві. Ці предмети, подібно як образ, промовляють до глядача площинним угрупуванням форм, рисунку і колірів, тож менше важно знати при їх розгляді, чи виконано їх нитками дорожчими, чи дешевшими, чи виведено взір на вишивці хрестиками, гладдю, чи низиною. Головне сам взір-орнамент і враження, яке викликує структура орнаменту, його ритмічність, яскраві чи з розмислом приглушені колірові „панські" барвні тони орхестрації.

Усякий хіба зверне увагу на старі харківські та київські килими в долішній великій салі з їх сірявими, вишуканими, наче полинялими, рослинними орнаментами. До речі кажучи, Придніпрянщина взагалі любується в рослинній орнаментиці, немов у протиставлення до Галичини, де переважає геометричний уклад. Та чи це буде „панський" килим, чи простонародній з типовим вазоном із квітами, чи зі стилізованим деревом з галуззям — вони на території за Збручем виросли під впливом схрещень східних мотивів і добрих барокових якслід перетравлених запозичень. Зате в Галичині на всякі орнаментаційно-рослинні „ухили" треба глядіти обережно, бо вони є часто копіями тандитної картини з рожами. Це саме і є основною хибою, бо взір має бути подуманий і виконаний не фарбами й пензлем, тільки голкою і ниткою. Не згадуємо вже про тандитність первовзору — карточки. Таким сумнівної вартости „культурним" надбанням нашого села є деякі рослинні взори Жидачівщини, тоді як найвище

поставлений з них з його мозаїковими квітами — дійсно прегарний.

Відступи від традиції у колірах ще частіші. Треба собі пояснити їх ріжними посторонніми обставинами, як зіпсованим смаком вишивалки, чи просто неможливістю дістати потрібний відтінок нитки. Назагал наша традиційна вишивка в Галичині — це проста, ясна, поважна у своїй безпретенсійности будова, як ось у рямці з Дрогобиччини, чи з Підкарпаття, чи врешті ріжноманітніша з Бучача, або багатіша й роскішніша з Городенщини (І. саля). Незвичайно замітною є колірова розвязка на площі у вишивці в правому розі салі з Товмача (на горі). Всеж ми схильні віддати Дрогобиччині першенство щодо стилевости і клясичности.

Килими Придніпрянщини — це велике багатство благородних зіставлень рослинного орнаменту в техніці, не наскось і просто, як у Галичині, але хвилясті площі з вилинялими красками, або і з свідомо приглушеними в сірі спокійні ґами. Такий самий рослинний характер мають червоним вишиті рушники (середня саля). Тут знову на стінах повно вишивок і кінців переміток, з яких за очі хапають роскішні вироби Покуття, Буковини, Поділля і Ярославщини. Особливо тонкі і вибагливі зіставлення виявляють косівські вишивки з Рожна, а село Усте славне на Покутті своїми кінцями переміток. Хоч би вказати на цю вибагливу ґаму колірів при вишивці з Рожна Великого (на долі), де вдатним тінюванням виходить взір так плястично, немов плоскоріз, абож обік неї на „мальовану“ з великим декоративним смаком виконану вишивку долішню і горішню. Поважні, наче церковні ризи, в сіросрібній ґамі переміток з Устя контрастують з живими колірами Буковини. Зате Борщів кохається в насичених темних тонаціях.

Заступлена великим числом вишивок Бережанщина дає хрестикові вироби з вельми ріжноманітним узором. Певно, що вишивалка деколи відбігає не конче щасливо від традиційного рисунку й коліру, „поправляючи“ їх на свій лад. Але треба признати, що в еволюційнім тисячлітнім розвоєвім процесі вишивання — якщо була би можливість прослідити етапи якогось мотиву, стверджено би, що саме чимало з найновіших варіянтів випало якнайкорисніше. Коли вже мова про старовину, то з порівнання зразу видко, що вишивки з Городка носять пятно століттями виполірованих розвязок оздоби на білому полотні сорочки. Зате в другій салі серед вишивок з Черча перед і комірець сорочки виявляє довільну і невдатну інтерпретацію мотиву. В тій самій салі стрічаємо теж „китицю рож“ з карточки (Підгайці), та малощо відбігають від цієї китиці вишивки з Черча.

На першому поверсі маємо гарні східні килими, з яких килими з Кавказу і Боснії відзначаються типово поважним і багатим в інвенції мотивів та фарб характером, таким характеристичним для східних тканин. Відбіг від цього характеру боснійський, дуже симпатичний, невеликий яскравий у колірах килимок, легкий мов шаль.

Вишивки з Поділля — здебільша виведені одним коліром — роблять враження дереворитів. Це чистий стиль без домішок зі сильною ритмікою, де поодинокі елементи схоплені в цілість послідовно привабливу, інтимну і спокійну. Ось такий натиканий густий взір зі зірок, кожна в білім маленькім обрамленні — аж проситься, щоб ужити його як димку. Другі скромніші — поясового укладу на „дуди“ до рукавів, то знову ніжні мережки сірі і комбіновані з кольоровою ниткою, вироблені працьовитою рукою, якій додавала охоти насолода самим узором. Тут є також збірка жіночих чіпців (з них три ліворуч дуже гарні) і в ґабльотах буковинські сорочки з типовими вишивками по всьому рукаві. Вони вже дещо відбігають характером орнаменту від галицьких.

Одначе ще більшу ріжницю бачимо в другій салі, де поміщені вишивки з Боснії. Поставлені там манекіни показують інший рід розуміння оздоби сорочки взагалі, а в мотивах слідні сямтам турецькі впливи. Найбільш схожі на галицькі такі, що виведені чорною ниткою і нагадують подільські „дереворитові“. Назагал треба ствердити в них, як і в тканинах, повну стилевість обік деякого „horror vacui“, який вивчили дещо в турків.

Великоруська вражає своїм стилем відважним, майже стримано поважним. З цими вишивками автор знайомиться оце вперше і мусить признати, що це дуже благородні речі з підібраними вишуканими тонами і тонким відчуттям площинних вартостей. Кожна вишивка, мережка чи комбінована робота — це завершений твір, сказатиб, зроблений на замовлення якогось дуже досвідного мистця-декоратора, що на холодно розрахував площі, колїри і загальний ефект, знаючи всі заставки з церковних богослужебних книг і при тому ввесь російський етнографічний матеріял. Чи не виглядає як „воздушок“ така робота, як № 384, 385, а як оправа на евангеліє № 386, чи як заставка № 380, бо з мережками стрічалися ми вже в ріжних публікаціях. Цікава таки мордовська збірка. Небагата числом — виглядає якби окремий світ. Переважають темні багрові площі, в які врізується витканий простий мотив, що трошки нагадує старі коптійські роботи.

Виставу вишивок у Національному Музеї слід уважати за явище відрадне і повчальне. Булиб побажані дальші того роду вистави. Подивитися на неї може й маляр, що знайде тут чимало спонук для інвенції всяких декоративних мотивів — тільки зрозуміло, не треба брати їх живцем. Дуже багато можуть скористати з цих робіт ті, що проектують фелони, емалії на книги і графічні оздоби, не згадуючи вже про вихіснування мотивів у жіночих роботах усякого роду. Вкінці з цим культурним добром нашого народу, на яке посягають неодні сусіди, повинен зазнайомитись усякий освічений українець бодай на те, щоб уміти визнатися тут чи за границею у своєму і чужому.

Микола Федюк.

22 особи вбиті в заворушеннях.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. Рільничі робітники в Гелін вдерлися до двора. Поліція арештувала 50-ох з них, а коли провадила їх, селяни заатакували ескорту. В бійці згинуло 22-ох селян та один поліцай.

БОМБИ У КАВАРНЯХ.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. До кількох каварень кинули бомби, в одній смертельно ранили сина власника. На одному передмісті ранили 9 гостей у каварні з револьверу. Поліція припинила діяльність анархістичного союзу кельнерів та арештувала його голову.

ВНУТРІШНЯ ПОЗИЧКА В ЕСПАНІЇ.

МАДРИД, 30. 5. ПАТ. Кортези ухвалили 103-ома голосами проти 63-ох проект закону, що уповноважнює держ. скарб позичити з еспанського банку 25.200.000 пезетів у золоті.

ЛЕОН АНДОР.

Подружжя з любови.

I.

ЛИСТ Д-РА КАМЕРТОНА ДО ПРИЯТЕЛЯ.

Дорогий Вальтере!

Подаю тобі з приємністю до відома, що нарешті вдалось мені найти захист у тихій подружній пристані. Моя наречена це справжній янгол, якого Бог попросту прислав мені з неба. Попросту аж дивно, що я раніше з нею не зустрівся. Повір мені, дорогий друже, що за такою жінкою тужив я ціле життя. Вона не має великої музичної освіти, навіть нерадо розмовляє на музичні теми, але вона відчуває та переживає музику тілом і душею, тішиться, плаче і терпить при цьому. Її душа це ще невикористана цілина для музики, яку щойно треба добути з глибини. Я сам займусь її освітою, постараюсь її зробити благородною, щоб вона була музикальною, чутливою дружиною.

Я, річ ясна, познайомився з нею на концерті. Я сидів на свому звичайному місці і прислухувався у піднеслому настрою музиці Бетовена, аж нараз зовсім випадково звернув я увагу на свою сусідку. Була це гарна, молода бльондинка, дуже гарно збудована. Вона слухала музики зовсім удуховлена, на її обличчі видко було щирий біль, її очі заливались сльозами. Я ще ніколи не бачив, щоб так хтось живо реагував на музику. Коли дівчина помітила, що я їй придивляюся, засоромилась трохи і висушила скоро хустинкою сльози. Через те вона стала мені ще симпатичнішою.

Так ми обоє познайомились.

Я провів дівчину до хати і від того часу ми зустрічались майже щоденно. Не буду вдаватись у подробиці. Коли я остаточно переконався, що ми творимо ідеальну пару — я ніколи не бачив іще особи, щоб так побожно слухала мене, коли я говорив про музику! — я заручився з Елею. Наш шлюб за тиждень. Ми вже наняли собі маленьке помешкання, дуже гарне і я вже тішусь на сходини приятелів, які раз на тиждень прийдуть до нас на музику. Очевидячки буде це тільки добірна клясична музика. Джез і всяке інше модерне сміття виключене. Рахую теж на тебе напевне.

Цілую тебе твій

Карло.

II.

ЛИСТ ЕЛІ ДО ПРИЯТЕЛЬКИ.

Дорогенька Кітті!

Дякую тобі щиро за побажання! Так, остаточно і я теж! Що ти скажеш на це? Само собою, що з Фрицом усе скінчене. Не можу ж на нього чекати вічно. І так я вже жертвувала для нього половину своєї молодости. Мій теперішній наречений д-р Камертон, професор музики, дуже приємний молодий мужчина, що мене попросту обожає. Я дістала якось вільну карту на Бетовенівський концерт і там ми познайомились дуже лиHHо, зовсім випадково.

Я мала на собі нові черевики, які купила того самого дня за 30 шилінгів у Врани. Той холерний купець вмовив у мене, що на нозі дуже добре лежать мені черевики на одно число менше і ввечір вони тиснули мене страшенне. Коли на естраді грали Бетовена я переходила страшні муки. Я ледве стримувалась від болю, вся викривлялась, мало не плакала. Мені стало лекше аж тоді, коли я стягнула черевики і поставила їх під крісло. У тій самій хвилині мій сусід чомусь подивився на мене. Я страшно, розуміється, засоромилась і почервоніла аж по самі вуха, але він якось так дивно усміхнувся і сказав тихенько:

— Ви не потребуєте зовсім соромитись, прошу пані. І мені теж уже траплялось, що від музики сльози появлялись в моїх очах.

На перерві він підійшов до мене, а після концерту сказав, що мене відвезе до хати. Взяв авто і був такий тактовний, що за ввесь час, як ми їхали, ані разу не згадав про мої черевики.

За якийсь час ми заручились.

Карло, як я вже тобі сказала, прегарний хлопець. Має він тільки одну хибу — задурений у музиці! Він вічно і всюди говорить тільки про музику і це трошки нудне. Я вже відучу його від цього по шлюбі. За тиждень наш шлюб. Маю у проекті запрошувати до себе деяких знайомих і приятелів на „коктейлі“. На ці вечорі приготую якнайкращі грамофонові плити до танцю, головно джез. Сподіваюсь, що ти теж прийдеш.

Цілую тебе міцно Еля.

Перекл. а. б.

Еміґраційні справи.

ЕМІҐРАЦІЯ САМІТНИХ ХЛІБОРОБІВ ДО ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ.

Польська влада припинила виїзд хліборобів на поселення до країв Південної Америки. У звязку з цим Еміґраційний Синдикат пояснює:

1) До родин хліборобів, що їдуть на поселення можуть бути долучені: а) повнолітні діти, б) родичі, в) свекри, г) сестри безжонні, д) жонаті: брат, шурин з неповною ріднею. е) Жонатий мужчина, що хоче виїхати без рідні як особа долучена до спорідненої рідні, мусить скласти належно умотивоване прохання з доказом забезпечення жінки й дітей та доказом, що вони матимуть засоби на пізніший виїзд, щоб долучитися до мужа і батька. Тоді щойно може справу розглянути прихильно еміґраційний інспектор.

2) Нежонатий мужчина, що самітно еміґрує на поселення на ріллі, дістане індивідуально дозвіл на виїзд лише тоді, коли поза приписаною готівкою матиме докази (листи з конвертами і т. п.), що в даному еміґраційному краю має свояків або близьких друзів, що можуть йому допомогти удержатися.

3) Жонатий мужчина, що хоче виїхати на поселення на рілі самітно без рідні, може дістати дозвіл на виїзд лише тоді, оскільки поза приписаною готівкою, з умотивованим проханням, предложить докази, що в даній еміґраційній країні має свояків, що йому допоможуть задержатися і доказ, що полишена в краю рідня є обезпечена і матиме засоби на виїзд до батька й мужа, як прийдуть їм візвання.

За розбудову самоуправної праці.

1-ий загальний зїзд радних і членів управ самоуправних органів львівського повіту.

Повітовий Народній Комітет УНДО львівського повіту скликав на день 29. травня ц. р. до Львова 1-ий загальний зїзд самоуправних діячів повіту. Запрошено на той зїзд усіх повітових, громадських і міських українських радних та делегатів громадських радних. На зїзд прибуло 145 радних і членів управ, які заступали 64 громади (62 села і 2 містечка) повіту. Свідчить це про активність радних та про дійсну потребу їх організованости.

Зїзд відкрив голова Повітового Народнього Комітету ред. *Гриць Гладкий*. Президію зїзду становила президія ПНК. У своєму вступному слові ред. Гладкий підкреслив значіння цього першого зїзду, який є першим кроком до того, щоби змінити наше відношення до самоуправи, яке досі зводилося головним чином до виборчої боротьби. Українець мусить взяти участь у працях самоуправи та розбудовуючи самоуправу, використовувати всі можливости для поправи життя населення. Закінчив це своє слово побажанням, щоби зїзд приніс пожиток повітові, краєві і цілому українському народові.

Потім привитав присутніх на зїзді: голову УНДО й УПР посла Василя Мудрого, сенатора д-ра Антона Горбачевського, послів: д-ра Степана Біляка, Володимира Кузьмовича, Гриня Тершаківця, д-ра Корнила Трояна й Володимира Целевича та відчитав листовне побажання для зїзду сенатора і лавника львівського магістрату Володимира Децикевича.

До слова прийшов голова *Василь Мудрий*, який у коротких словах зазначив, що громадська самоуправа є одною з найважніших турбот УПР та побажав зїздові успіху в праці.

На тому закінчилося відкриття зїзду. Його предсідник Гр. Гладкий, з уваги на злий стан здоровля, просив дальше проводити зїздом посла д-ра Степана Біляка.

На порядку дня зїзду були три реферати: 1) Громадська самоуправа в ріжних народів — реферат головного секретаря УНДО і посла *Володимира Целевича;* 2) Громадська самоуправа у львівському повіті — реферат члена „Повітового Виділу о. *Миколи Землинського;* 3) Організація і її завдання на ґрунті самоуправи — реферат голови Повітового Народнього Комітету ред. *Гриця Гладкого*.

По рефератах виявлалася дискусія, в якій між іншими забирали голос посли Тершаковець і д-р Троян та самоуправний інспектор повіту Евзебій Прайс. Особливе зацікавлення і дуже живий відгук найшла мова посла Тершаківця, селянина, який сам працював в повітовій самоуправі і подавав приклади з поля тієї діяльности. Зібрані кілька разів гучно оплескували твердження посла Івана Прайс помічав велику вагу української ініціятиви в самоуправних справах і побажав справжніх успіхів на тому полі.

Дуже цікавий був реферат посла *Целевича*, який доповнив його яскравим представленням великого значіння самоуправи взагалі і для українського народу зокрема. — Самозрозуміле, що зібрані пильно слухали й реферату *о. Землинського*, який зачіпав найближчі справи, бо ті, до яких прикладають рук радні львівського повіту. Організаційний реферат ред. *Гладкого* відчитав урядовець Повіт. Нар. Канцелярії Тома Дацко.

У висліді нарад зїзд прийняв цілу низку важливих резолюцій, які через обмаль місця подамо щойно в черговому числі.

АРЕШТУВАННЯ АВСТРІЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

ВІДЕНЬ, 30. 5. ПАТ. В Ішлі арештували 20 осіб під замітом комуністичної діяльности. Сконфіскували чимало бібули.

ГОЛЯНДІЯ ПІДНЕСЛА ДИСКОНТОВУ СТОПУ.

ГАГА, 30. 5. ПАТ. Голяндський банк підніс дисконтову стопу з 2.5% на 3.5%, щоб запобігти небажаним явищам, що появилися на гол. валютовому ринку.

Великий процес ОУН у Львові.

ШЕСТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

ДОВГІ ЗІЗНАННЯ ПІДС. ПІДГАЙНОГО.

В суботу зізнавав увесь час підс. Б. Підгайний аж до год. 1.30 пополудні. Заявив, що на комісаря вязничної сторожі у Львові В. Кособудського пляновано замах тому, що він знущався над українськими політичними вязнями. Приказ перевести замах підсудний дістав від проводу. Опісля оповідає подрібно, чому спершу плян замаху відложено (сподівана амнестія для політичних вязнів і підготування до нового політ. процесу) та як пізніше організовано цей замах. І так був проект побити Кособудського палицями, опісля післати йому до хати пекольну машину, застрілити, і вкінці проектовано підложити петарду в кіні під крісло, на якому буде сидіти ком. Кособудський. Оповідає, як боевики слідкували за В. Кособудським і що підсудний не допустив до виконання замаху на Кособудського на площі Сх. Торгів по закінченні кінних перегонів.

Предсідник, пригадуючи підсудному його зчорашні зізнання, що кожний наказ мусів бути виконаний під загрозою кари смерти, підкреслив, що з цього випадку саме виходить, що приказ убивства не мусів бути виконаний. Тоді підсудний відповів, що умовини до замаху на Кособудського були невідповідні і тому його не виконано. Опісля на питання прокуратора підсудний вияснив, що видав Мигалеві приказ припинити всяку акцію проти Кособудського тому, що замах проти нього став не актуальний. Признає, що в ріжних стадіях підготови цього замаху на В. Кособудського брали участь підс. Мигаль, Качмарський, Мацейко та Королишин. Каже, що в розвідці Мигаля працювала Косівна. Не знає нічого про те, чи підс. Зарицька і Свенціцька належали до розвідки Мигаля. На кілька питань обор. д-ра Павенцького підсудний відповів, що до УВО вступив тоді, коли наша армія була розбита, а наші землі опинилися під чужою владою. Предсідник звернув увагу, що відбере йому голос. У 1923 або в 1924 р. склав присягу в УВО; в ОУН всі члени присяги не складають. В слідстві склав подрібні зізнання тому, що заломився.

ПЕТАРДА В ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА.

Опісля на питання предсідника оповів про те, що петарду в друкарні Яськова підложено тому, бо там друкувалися радянофільські часописи. Крім того у друкарні була адміністрація радянофільського часопису „Праця". Заявляє, що конструкція петарди була така, що не могла нікого вбити. Хто підложив петарду, підсудний не хоче сказати.

ПЛЯНОВАНИЙ ЗАМАХ НА ВОЄВОДУ ЮЗЕФСЬКОГО.

На волинського воєводу Юзефського підготовлювано атентат в демонстраційних цілях, отже був звернений не проти особи, але проти представника польської влади. Признає, що їздив у цій справі до Луцька і там стрінувся з Куцом, який мав уже далі сконтактувати підсудного з боевиками. На питання обор. д-ра Шухевича підсудний відповідає, що ініціятива замаху на волинського воєводу вийшла зі Львова.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

З черги оповідає про підготову до атентату на большевицького консуля. На вступі заявляє

що псевдонім „Ксавери Брудас", це псевдонім підсудного. Підс. Шухевич не був ні боєвим референтом, ні не мав цього псевдоніму. Атентат на большевицького консуля мав бути завершенням акції проти большевиків за послідовне винищування большевиками голодом і терором українського народу на Україні. Цей атентат не був звернений проти консуля, як особи, але як представника большевицької влади. Перед убивством розписано анкету між боєвиками, хто з них зголоситься добровільно до цього вбивства. Боєвики мали присилати відповіди на адресу підсудного під його псевдонімом „Ксавери Брудас" на техніку. Зпоміж зголошених вибрано до цього вбивства Лемика. Підсудний признає, що Лемикові дав приказ убити консуля і вручив йому теж револьвер. Після того предсідник відчитав відповідний уступ зі слідчих зізнань підсудного про організацію атентату, а підсудний ще раз потвердив, що це він підготовив і дав приказ Лемикові убити большевицького консуля.

Заявляє, що з підс. Пашкевичем ніколи не стрічався організаційно. Підсудний особисто не стрічався теж з Ярошем, який не належав до боївки Качмарського.

По півгодинній перерві підс. Підгайний давав виянсення на питання предсідника у справі Качмарського. Підсудний заявив, що Качмарського рішуче не втягав до ОУН по його повороті з вязниці. Заявив теж, що не давав ніяких вказівок ні Мигалеві ні Качмарському у справі вбивства дир. І. Бабія. Виясняє, що Мигаль діставав гроші на купно зброї і на інші організаційні справи. Заявив, що підс. Мигаль заробляв на прожиток працею в одній фабричці цукорків. Весь свій вільний час Мигаль присвячував справам організації.

Опісля підсудний зізнавав ще про пляновані напади, а саме на післанця з ремізи, на рахункового старшину, на поштовий амбулянс на Клепарові — всі три у Львові та на одного громадського післанця на провінції. Підсудний каже, що деякі проекти плянованих нападів походили від нього, деякі від Мигаля, інші від осіб з провінції.

ПЛЯНОВАННИЙ ЗАМАХ НА А. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Далі підсудний оповідає про підготову замаху на проф. А. Крушельницького, редактора „Нових Шляхів" за його славословія большевицької системи на Совітській Україні та ширення радянофільства тут і за опльовування національних цінностей. Атентат на Крушельницького мав відбутися того самого дня, що і на большевицького консуля. Одначе в останній хвилині підсудний відкликав замах тому, бо вичитав в надзвичайному додатку, що в большевицькому консуляті вбито лише возьного, а не консуля. Опісля А. Крушельницький підготовлявся до виїзду на Сов. Україну і тому провідник відкликав приказ виконати на нього замах.

СПРАВА УЧЕНИКА VII. КЛ.

Вкінці підсудний зізнає, що від провідника дістав приказ провірити, чи один ученик VII. гімн. кл. є конфідентом. Заявляє, що від провідника дістав у цій справі свободу ділання щодо того, чи виконати замах чи ні на цього ученика. Каже, що до замаху не дійшло тому, що цього ученика не привела одна особа на означене місце.

Предсідник відчитав ще короткий уступ зі зізнань підсудного щодо підс. Бандери і після того прокуратор поставив кілька питань у справі дир. І. Бабія, якого підсудний осудив. На питання д-ра О. Павенцького, що спонукало підсудного обвинувачувати самого себе в слідстві без домагання влади, підсудний не вмів дати відповіди. На питання д-ра Ст. Шухевича, чи замах на большевицького консуля мав на меті довести до нарушення дипльоматичних взаємин, підсудний відповів: ні! Крім того підсудний давав ще виянсення на питання обор. В. Старосольського та обор. д-ра П. Евина. На питання цього останнього оборонця підсудний зізнав, що Качмарський не складав присяги по своїм виході з вязниці. Предсідникові підсудний заявив, що схема ним подана у слідстві про підчинення деяких підсудних провідникові Бандері торкається лише Львова, а не цілої Галичини.

В год. 1.30 предсідник відложив розправу до вівтірка 9 год. рано. На другий тиждень буде зізнавати ще сімох підсудних, а саме: Бандера, Качмарський, Мигаль, Малюца, Зарицька, Сеньків та Ярош.

Ширіть наш часопис!

До студентських товариств та організацій у Львові!

Як щорічно, так і цього року українське студентство складе у свято борців поклін могилам героїв. Студентські товариства та організації зберуться в неділю 31. травня ц. р. в год. 14.15 на пл. св. Юра та організовано перейдуть разом з процесією на Личаківський цвинтар.

Жертва злиднів.

Промова ред. Мик. Голубця, виголошена над могилою бл. п. д-ра Ігора Лоського.

Сумна Громадо!

Рада Товариства Письменників і Журналістів ім. Івана Франка наложила на мене сумний хоч і почесний обовязок — промовити в імені Товариства, над свіжою могилою нашого члена й товариша по пері.

Доручення Товариства приняв я без вагання. Не тому, що я був щирим приятелем Покійника. Приятелів мав Ігор Лоський стільки, скільки мав знайомих. Не тому, що з Покійником єднав мене ідентичний круг наукових інтересів. Над історією української культури, що її ентузіястичним інтерпретатором був Покійник, працює нас більше. Я приняв доручення без вагання тому, що ця наша свіжа могила, ця наша нова втрата, так жахливо подібна до тих могил, до тих втрат, з приводу яких мені вже доводилося промовляти тут, на цьому цвинтарі.

Я пригадав собі того геніяльного мистця й ту хрустально чисту людину, якою був **Василь Крижанівський.** Він помер внаслідок... систематичного недоїдання. Я пригадав собі фанатичного працівника на полі нашої старої культури **Богдана Януша,** що застрілився тому, бо не вмів поєднати інтересів науки з вимогами життя.

Я пригадав собі **Вячеслава Будзиновського,** що його довге життя, виповнене працею та ентузіязмом і його смерть у голоді й холоді послужить грядучим поколінням за клясичний зразок, як у нас марнуються люди з великими талантами й незломними характерами.

Я пригадав собі тих людей, дорогих і близьких не тільки мені й усвідомив собі, що від їхніх могил до оціеї, найсвіжішої простягся невимовно трагічний ланцюг, низка втрат, хоровід жертв жахливих умовин нашого громадського життя.

Часописи всіх напрямків пишуть: Помер Ігор Лоський! Помер один з героїв бою під Крутами! Син заслуженого Батька й сам уже заслужений! Помер молодий, многонадійний учений; талановитий, освічений, виїмково культурний; відійшла від нас людина виїмкових чеснот, небуденний тип европейця!

Часописи всіх напрямків пишуть: Ігор Лоський жив у злиднях, помер внаслідок злиднів; залишив удову й донечку-сироту теж у злиднях.

Сумна Громадо!

Ти, що прийшла віддати останню послугу Ігорові Лоському й Ти українська громадо, що не могла чи полінувалася сюди прийти! Питаю Тебе й разом з тим обвинувачую: Хіба Тобі треба аж фіналу людської трагедії, хіба до тебе всилі промовити щойно труна й могила, щойно беззахисна вдова й сирота всилі сколихнути твоєю душевною рівновагою, шарпнути твоєю совістю, заворушити твоє серце?

Хіба Ти не знала, не бачила, хто був той Ігор Лоський тоді, коли він уганяв по редакціях, по лекціях, коли дошарпував рештки своїх нервів, свого здоровля? Тоді, коли скромна посада, забезпечуюча мінімум екзистенції тій, як сама нині признаєш, виїмковій людині, тому молодому вченому, талановитому популяризаторові й публіцистові, могла врятувати життя й зберегти його знання й талант для праці, яка була його живлом? Аж тепер ворухнулося в твойому серці почуття кривди, яку ти зробила не тільки Ігорові Лоському, його дружині й дитині, але сама собі, бо ти втратила безповоротно той творчий капітал, яким був Покійник? Аж тепер відчула ти щось в роді вдячности за те, що той Ігор Лоський зробив, чого доконав і жалю за тим, чого доконати не дозволила йому смерть?

Чи справді нічого не навчили тебе безсмертні слова Івана Франка про цю „народню вдячність", мовляв:

„народня вдячність? Ти фатальний гонче!
Що з злою вістю прийдеш своєчасно,
А з доброю запізнишся доконче?"

Сумна Громадо!

Трудно. Сталося! Наш найщиріший жаль, наше найглибше спочуття, не повернуть життя Ігорові Лоському, мужа дружині, батька дитині, культурного працівника громадянству. Це вже пропало. Та є ще можливість бодай частинної експіяції з вини, яка затяжіла на нас.

Українська Громадо! Ти, що клонишся над свіжою могилою Ігоря Лоського й ти, що не могла чи полінувалася сюди прийти:

Не дай пропасти дружині, заопікуйся сиротою. Ти можеш це зробити й ти це певно зробиш. Ти вже не допустиш до того, щоби той трагічний ланцюг болючих втрат, зайвих жертв продовжувався далі. Ти отвориш своє серце працівникам національної культури й не даш їм гинути в нужді. Ти можеш це зробити й ти це зробиш. І це буде той нерукотворний памятник, що ти його поставиш на могилі Ігоря Лоського — героя зпід Крут, молодого вченого, патріота й чистої мов хрусталь людини!

Скликання сойму та сенату.

ВАРШАВА, 30. 5. ПАТ. Президент держави розпорядком з 30. ц. м. отворив із днем 30. травня ц. р. надзвичайну сесію сойму та сенату. Сесія має полагодити ріжні проекти законів, м. н. про додаткові кредити на 1936/7, про повновласти для президента держави про видавання декретів.

ВАРШАВА, 30. 5. ПАТ. Маршал Цар визначив перше засідання сойму на четвер, 4. червня в год. 12. вполудне.

Нарада у справі проливів.

АНКАРА, 30. 5. ПАТ. Анатолійська Телеграфічна Агенція повідомляє, що мін. закорд справ Ружді Арас запросив на 22. червня ц. р. до Монтре представників держав заінтересованих у справі чорноморських проливів.

Страйк будівельних робітників кінчиться.

Вчорашні переговори між працедавцями і страйкарями довели до частинної ліквідації страйку. Робітники, заняті при дорогових і каналізаційних роботах *стають до праці 2. червня.* Устійнено обосторонно денну плату некваліфікованого робітника на 3.30 зол. Ціни кваліфікованих робітників обертаються в границях: машиністи, топники, бетоварі від 4 до 6 зол.; теслі, ковалі і брукарі від 3.30 до 6 зол. денно, залежно від ступня кваліфікацій і видатности праці. При роботах, ведених підприємствами a фінансованих з Фонду Праці і виконуваних на рахунок громади, найнижча ставка некваліфікованого робітника устійнена на 3.30 зол. денно.

За участь у страйку нікого не видалять із праці.

Не скінчені ще переговори з *цеглярськими робітниками.* Робітники домагаються винагороди 11.88 зол. за тисячку цегол, а працедавці дають 11.42 зол. Якщо прийде до порозуміння, умову підпишуть аж по Зелених Святах. Найближча конференція відбудеться у вівторок, але будівельні робітники стануть правдоподібно до праці.

В пятницю вечором на вул. Зіморовича біля інжинірської палати, де велися переговори працедавців з делегатами страйкуючих будівельних робітників, зібралася юрба страйкарів, що рушила крізь місто, *пробуючи демонструвати.* Демонстрантів розігнав на пл. св. Духа відділ поліційного поготівля.

Присилайте передплату!

Комісія для вшанування памяти 10-ліття смерти св. памяти Головного Отамана Симона Петлюри подає до загального відома, що:

1. Уряд У.Н.Р. видав у Швайцарії серію трьох памяткових марок (синя — 10 шагів, червона — 20 шагів, жовта — 50 шагів), яка в розпродажі коштує один золотий.

2. На замовлення Комісії виготовив маляр артист В. Масютин портрет-дереворит Небіжчика Головного Отамана (ціна 6 зол. без пересилки).

3. **Вийшла праця проф. Олександра Лотоцького: Симон Петлюра** (ціна один золотий без пересилки).

З інформаціями і замовленнями звертатися на адресу: Inż. Ławro Panasenko, Warszawa, Aleje Jerozolimskie 7. m. 11.

ЗАСІДАННЯ ІТАЛ. РАДИ МІНІСТРІВ.

РИМ, 30. 5. ПАТ. В год. 10. у палаті Вімінале почалося під проводом Мусоліні засідання ради міністрів.

АМНЕСТІЯ З НАГОДИ ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

РИМ, 30. 5. ПАТ. З нагоди переможного закінчення війни з Абісинією король Віктор Емануїл постановив проголосити амнестію. Відповідний декрет опрацювали нині передполуднем на засіданні ради міністрів. Кого буде горнутися амнестія, покищо невідомо.

ГАІЛЕ СЕЛЯСІЄ ПРИГЛЯДАЄТЬСЯ МАНЕВРАМ ФЛЬОТИ.

ҐІБРАЛЬТАР, 30. 5. ПАТ. Гаіле Селясіє приглядався нині рано крізь льорнету з вікна свійх апартаментів маневрам фльоти та вправам військового летунства.

Райтеровому кореспондентові сказав, що не має плянів для політичної акції, яку почне.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

АНГЛІЙСЬКИЙ ВОЯК УБИВ ЯПОНСЬКОГО СТАРШИНУ.

ЛЬОНДОН, 30. 5. ПАТ. Райтерова аґенція повідомляє з Пекіну, що японська влада зажадала від англійської амбасади, щоб негайно повела слідство в справі вбивства англійським вояком японського старшини Кісаджусакія. Вбивства цього доконано мин. середи.

Вбитий старшина в хвилині смерти був у цивільному однострою. Японська влада в комунікаті повідомляє, що старшина згинув у бійці з гуртом англійських вояків, які 26. травня напали на японців в одному з нічних льокалів.

ПАМЯТНИК ПОГИБШИМ НІМ. МОРЯКАМ.

Затонув човен пробоєвиків.

КІЛЬ, 30. 5. ПАТ. Канц. Гітлер доконав нині інавгурації памятника погибшим німецьким морякам. Канцлерові товаришили міністер війни ген. фон Бльомберг, міністер преси та пропаганди Гебельс і мін. Рудольф Гес.

БЕРЛІН, 30. 5. ПАТ. Із Кілю повідомляють, що човен саксонських пробоєвих відділів, який добирався з Дрездена до Кілю на свято посвячення памятника погибших моряків у Лябе, затонув біля Рендсбурґа. Згинули три саксонські пробоєвики.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Тернистим шляхом.

(Памяти Ігоря Лоського).

Під Зелені Свята, під свято померших відійшов від нас наш добрий товариш Ігор Лоський. Відійшов товариш, за яким нам жаль, минувся талант, якого направду шкода, не стало людини з великою культурою і характером, що їх так дуже а дуже в нас потрібно.

Наше життя вузьке і бідне, але не таке аж вузьке і не таке аж бідне, щоб не могло вдержати сотні Лоських. А ця сотня Лоських кладе підвалини під націю, кладе їх по темних, вогких кімнатках, по запорошених друкарнях, у голоді і холоді, з чахоткою в грудях і великою вірою в серці.

Чи справді аж смерть має нам ставити перед очі факт, що в нас далеко не все в порядку?! Не милосердя, не добродійність, а холодний розрахунок повинен тягнути нашу руку до кишені, а наш ум до організації помочі.

Державні нації мають для своєї оборони гармати, літаки і скоростріли, ми мусимо мати таланти і характери, бо вони дають нації культуру, а культура державу.

Передчасна смерть Ігоря Лоського повинна допомогти нам очуняти і здати собі справу, що є зле, а легко може бути ліпше. Треба тільки доброї волі і направду громадянського підходу до цього. Не даймо чахнути від недостатку і турбот людям, що пішли з дивною впертістю на незвичайний шлях творчости. Незвичайний для них, але конечний для нації, без якого — нема нації.

Українська суспільносте! Не кажу України, навіть не Галичини, а вистане Львова! Молодий, талановитий мистець б'ється в княжім городі з недостатком уже кільканадцять літ, а від року тяжко недугує. Любимо подивляти його праці, але не любимо, коли хтось каже нам про його діти і його недостаток. Ховаємо голову в пісок — якось він перебється.

Люди, що служать мистецтву рідко мають широку губу і тверді лікті. Ідуть крізь життя задивлені в небо і не бачать ям під ногами.

Тому так ненадійно і так передчасно падають.

Не мав твердих ліктів і Ігор Лоський, добрий, талановитий і характерний товариш. Був за скромний, щоби жадати, за гордий щоби благати, за чесний, щоби викрутити. Відійшов, лишаючи дружину і донечку без забезпеки, якої й сам за життя не мав.

Бо ніколи для себе нічого не жадав.

Аж 27. V. 1936. зажадав від Галичини чотири квадратові метри рідної, направду для нього дуже рідної землі.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложила в захристії Усп. церкви п. М. Охримовичева 5.— зол.

— **Українське робітництво Львова Ів. Франкові.** З приводу 20-ліття смерти Ів. Франка зібралися в четвер 28. ц. м. у пополудневих годинах на могилі поета представники Товариства „Робітнича Громада", де по промові робітника Боруха зложили вінець.

— **„Наш Лемко"**, двотижневий часопис для українців на Лемківщині і про Лемківщину, перейшов з днем 1. травня ц. р. з приватних рук під нагляд покликаної до цього громадянськими чинниками колегії з редактором Михайлом Таранськом на чолі. Вже з трьох чисел „Нашого Лемка" (9, 10, 11), виданих під кермою нового видавництва, бачимо, що цей двотижневик стоїть на сторожі достоїнства нашої церкви та гідности нашого народу на Лемківщині і протиставиться москвофільській та комуністичній роботі серед лемків. Сподіємося, що під кермою нового видавництва, коли вже не треба буде у значенні того незвичайно важного для нашого громадянського життя часопису дивитись на доходність, „Наш Лемко" сповнятиме ще краще свою національно-освідомлюючу роботу. Річна передплата „Нашого Лемка" лише 3 зол., піврічна 1.80 зол., чвертьрічна 1 зол. Адреса: „Наш Лемко", Львів, вул. Зіморовича 3.

— **Новий православний парох у Львові.** На місце о. архимандрита Філотея (Нарко), що перейшов до Варшави, парохом православної церкви у Львові призначили о. архимандрита Веніямина (Новицького), який досі був членом Духовного Собору у Почаєвській Лаврі.

— **„Живі ляльки".** Діти школи ім. кн. Льва у Львові відограють 4. червня ц. р. у салі Театру Ріжнородностей в год. 6-ій попол. фантастичну казку Миколи Шугаєвського п. н. „Живі ляльки" в 4-ох відслонах, зі співами й танцями. Весь дохід з цієї вистави призначений на дожнивлювання найбідніших дітей. Білети можна вже купувати у книгарні „Просвіти", вул. Руська 1.

— **„Лис Микита" на сцені.** Дівоча школа ім. Шевченка у Львові підготовляє виставу інсцені-

зовного „Лиса Микити" на 13. червня в салі театру Ріжнородностей. Виставою проводить Л. Кривіцька.

— Нові агенції. У Винограді пов. Коломия буде отворена з днем 6. червня ц. р. почтова агенція. В почтових агенціях в Ілавчу пов. Теребовля і в Краснім пов. Скалат заведено телеграфічну й телефонічну службу.

— Швидше доручення почтових посилок. Дирекція почт і телеграфів у Львові, маючи на увазі успрявнення служби доручень у місті, апелює до публики, щоб надавці почтових і грошевих посилок подавали в адресах до Львова не тільки назви вулиць (і то найновіші), але й по змозі число віддавчого почтового уряду для даної вулиці, напр. Львів 1, Львів 14, Львів 15 Львів 20 і т. д. Коли означиться так докладно мешкання адресата, можна доручити почтові посилки швидше і справніше.

— Адвокатам не вільно реклямуватися. Головна адвокатська рада видала дальші приписи, що загострюють заборону адвокатам реклямуватися. Були випадки недозволеної реклями у звязку з виданням правничих книжок. Головна адвокатська рада рішила, що розсилання адвокатами зразків умов з друком, який захвалює це видавництво, є недозволеною реклямою і буде переслідуване дисциплінарно.

— Скарби нашої землі. До продукції порцеляни і фаянсів потрібна каолінова глина, яку досі спроваджували до польських фабрик із заграниці. В останніх часах відкрили великі поклади цього сирівця в околиці села Дерманки пов. Костопіль на Волині. Волинський каолін заступить з успіхом сирівці, спроваджувані із Німеччини до виробу порцеляни.

— Не вільно ширити занепокоєння. Державна влада виступає з цілою рішучістю проти осіб, що поширюють фальшиві вістки про господарське положення держави та викликують занепокоєння. Прокуратура в Познані потягнула до судової відповідальности власника пекарні і ресторану, Яна Зарембу, що оголосив у часописах оферту з продажю парцель, при чому зазначив, що це „найкраща втеча перед девалюацією". Тепер грозить йому кара 2-літної вязниці.

— Нападають на жидів. У Стрийському парку у Львові бушує польська боївка спід знаку ОНР і нападає на жидів. М. і. напала на вчительку гімназії д-р Барівну в товаристві приватного урядовця Розенмана, яких покалічили, а Розенмана так тяжко побили, що рятункове поготівля відставило його в непритомному стані до шпиталю. Крім того відвезло до шпиталю Ізидора Бараха, якого теж напасники тяжко поранили.

— Коломия „европеїзується". Пишуть нам з Покуття: Коломия хоче стати великим містом, бо задумує прилучити до себе навіть і подальші, сусідні села, а покищо сама „европеїзується". На днях якісь незнані люди повиписували на хідниках і на каменицях всякі гасла, спрямовані головно проти жидівських купців. Між ін. одній пані, що вийшла з жидівської крамниці, причепив хтось ззаду карточку: „Та св.... купує у жида"...

— Град. У минулий четвер над Яворівщиною перейшла градова туча з південного заходу на північний схід. Град навістив села Мужиловичі Кол., Мужиловичі Нар., Мосберґ, Молошковичі, та південну частину Підлуб, де винищив почасти земні плоди на 40 проц. Зате в Бердихові та присілку Бердікаві знищив град плоди на 100 проц. У Бердікаві вибив град шиби та подіравив цинкову бляху на дахах.

— З давнини нашої землі. При направі керниці на подвірі Василя Луцяка в Марцелівці пов. Володимир добули скаменілий зуб мамута. Чи в тій глибині находяться останки костей мамута, покищо не перевірено. Роботи припинено, аж прийде консерватор з воєвідського уряду. В тій самій верстві землі знайшли теж червоний шведський граніт моренового походження.

— Львівська хроніка. Звільнений після львівських подій із становища львівського городського старости, п. Казимир Протасевич, став старостою в Молодечні. — Іван Стадельмаєр, кельнер кавярні „Клюб", застрілився з причини втрати грошей та родинних невагодин.

-- Краєва хроніка. Над Туркою й околицею перейшла градова буря й наробила значної шкоди. — У Збаражі застрілився 30-літній Казимир Трач, скарбовий урядовець, з причини глухоти. — Умово хорий Степан Рабій з Новосілок пов. Яворів, якого везли на Кульпарків, вирвався по дорозі у Львові і щез без сліду.

— Телевізія в Польщі. З днем 1. червня ц. р. буде влаштована телевізійна злука між Польщею і В. Британією. Тим способом В. Британія навяже телевізійну злуку з усіми більшими державами Европи, з виїмком Еспанії та Росії. Максимальні виміри образів, які можна переказувати телевізійним шляхом, устійнені на 13 × 18 цм. Оплата за переказання образу з поверхнею 120 кв. цм. 1.17 зол., за більші 2.12 зол. Проби телевізійної комунікації дали досі вдовільні вислідн.

— Археольоґічні викопки в Києві. Археольоґічні досліди інституту історії матеріяльної культури України довели до відкриття в околицях Десятинної церкви в Києві слідів забудовань Києва з X—XII віків. Між іншим знайшли останки княжої палати сліди пожежі та спільну могилу з людськими кістьми. Здогадуються, що це сліди облоги Києва татарами в 1240 р. (ВУ).

— Фестіваль української пісні та музики. Центральний комітет українського Комсомолу рішив зорганізувати спільно з урядом мистецтва фестіваль української пісні, музики й танку. Завданням фестівалю ввести українську пісню, музику й танок до щоденного життя молоді. Фестіваль відбудеться одночасно з „днем молоді" в осени ц. р. (ВУ).

— Небувалий врожай заповідається в Семигороді. В темешварському повіті пшениця вже тепер висока на два метри. Знавці стверджують, що сьогорічний врожай буде найбільший в останніх 20 роках. Зате на Буковині подібно як у нас панує посуха.

— Летунська катастрофа. Біля летовища в Гамбурзі комунікаційний літак, що курсує на лінії Берлін-Гамбург, зударився зі спортовим літаком. Комунікаційний літак осів щасливо, зате літак спортовий упав на заведення для божевільних в Альстердорфі, пробив дах і впав до їдальні, де станув у вогні. Пільот і два мешканці заведення втратили життя, а чотири особи є ранені.

— Земля неспокійна. Землетрус, який навістив перед кількома днями Арґентину, знищив крім Ляс Чакрас також міста Пазо Гранде, Сан Мартін і Сан Франціско. В ріжних сторонах зсунулися великі скельні бльоки. В тім самім часі відчули землетрус в Іркутську та південному Тибеті.

— Ріжні вістки. В Шальоні над Марною розбився військовий літак, причому згинули два пільоти. — В нюйорській вязниці Сінґ-Сінґ страчено на електричному кріслі чотирьох убивників властителя кавярні у Брукліні. Екзекуція тревала 20 мінут. — Старший син Магатми Ґанді, Гаріляль перейшов у великому мечеті в Бомбаю на магометанізм.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": „ПРИНАГІДНИЙ РОМАН".

Молода російська графиня, що доходить до 40, а виглядає на 30, нудить світом — мандрує, шукає закутини, де могла би зупинитися на довше, себто хоче купити землю. Має вона так багато гроша, що може дозволити собі на всілякі примхи і управитель її майном рішає, що „найкраще „придбати" її дорослу доньку, якою вона могла би заопікуватись як мама. Донька ця, якась її кревна, десь віддавна чекає цієї ласки, але найти її важко. Тимто ґенеральний директор від маєтків та моралі молодої графині angażує до ролі ровпещеної доньки бідну дівчину з акторським хистом. Це тільки завязок непорозумінь — довгих як фільма повна прекомічних сцен. Головні ролі грають Слезак і О. Чехова. Слезак попросту незрівнаний у деяких сценах, як напр. у тій, коли наслідує радіову авдицію, або коли виступає як уповноважений свого расового пса. О. Чехова трохи покривджена в ролі жінки, яка не вміє захопити вибраного собі молодця, бо вона гарніша від своєї „прибраної" доньки. Молодий амант Ріхтер, має найкращі прикмети на свою ролю. Знаменитий — „управитель" і дуже добрі всі у інших ролях. Одна з найкраще складених цьогорічних віденських комедій.

ДИВОГЛЯДИ.

ЧАРІВНА ПАЛОЧКА.

Віденський аристократ ґраф Сельдерн-Рессеґіє вернувся з довгої дослідчої подорожі, щоб перевірити силу т. зв. чарівної палочки, яка вказує притаєні підземельні багатства. Це одно з найтемніших явищ, що межує для деяких з „окультизмом". Є люди наділені дивною магнетичною силою; коли така людина перейде біля місця, де є підземельна сильна течія якогось металю, енерґія зпід землі передається палочці і тілу; палочка якби потягла судорогом руку і за хвилину вспокоюється. Ґраф Сельдерн найшов таку чутливу особу Марію Спедляк і забрався з нею на галицьку землю, де має свій торфовий і нафтовий терен. Це „медіюм" віднайшло місце, де можна копати шахту, щоб найти нафту. Жива „чарівна палочка" мусить дуже довго підготовлятись, щоб придушити в собі всі нахили і перемінитись у чутливе знаряддя, що втягає в себе голоси землі. Той, що керує працею такої особи мусить бути сам ученим геольогом. Ґраф Сельдерн вірить, що колись буде можна відкривати підземельні багатства при помочі таких вражливих людей і „чарівних палочок".

НАЙШВИДШІ РУКИ У СВІТІ.

Світ має нову рекордистку; є нею американська бюрова машиністка Ґортензія Стольниц. Вона вийшла з першою нагородою на всяких конкурсах писання на машині і обезпечила свої руки на велитенську суму, як „найшвидші руки у світі". Пише вона 159 складів на хвилину, 10.000 на годину. Це є така швидкість, якої не осягають навіть великі піяністи. Всі її пальці бють по клявішах майже одночасно та автоматично, якби не були з тіла та крови, а з якоїсь пружистої маси, що зливається з самою машиною. Щонайважліше пише вона без помилок, без огляду на те, який має текст, із чужими словами, цифрами та всякими іншими знаками. Англійський правопис опанувала вона так, що навіть професори, коли диктують їй, довіряють її знанню. Вона каже: „Мої руки знають, як треба писати кожне слово, навіть як я сама вже давно забула, як його написати".

Спорт.

АДМІРА — ПОГОНЬ.

Змагання цих дружин, що викликали зрозуміле заінтересування в цілому спортовому Львові, відбудуться в обидві дни Свят на грищі Погоні. Початок: год. 5. попол.

„РУСЬ“ І „ДОВБУШ“ ПЕРЕД ВОРОТАМИ ЛІГИ.

Як нашим читачам уже відомо, і ужгородська Русь і чернівецький Довбуш змагаються за вхід до чсл., чи пак до румунської ліги. Русь грає покищо елімінаційні змагання за мистецтво цілої Словаччини з дружиною Філяково (31. V. і 7. VI.), яка здобула мистецтво західної Словаччини, і щойно після перемоги над Філяково зможе боротися дальше за вхід до держ. ліги з мистцями поодиноких країв (округ). Тими мистцями є: Вікторія Жижков — Прага, С. К. Градец Кральове, С. К. Батя — Злин та нім. дружина Мерав Шенберг. Пятим учасником буде Русь або Філяково. З цих 5 дружин дві перші ввійдуть до ліги, тому завдання Руси незвичайно тяжке. — Щодо Довбуша, то він мусить ще виграти змагання з клюбом „Стадіюл Боковин“, щоб дійти до рум. держ. ліги.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

О. Михайло Кравчук: ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ. Переклад із грецької мови з поясненнями. Львів 1936, ст. 42.

І. Бугера: УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ НА ЛЕМКІВЩИНІ з ілюстраціями, ст. 66, ціна 80 сот.

Ю. Тарнович: ІЛЮСТРОВАНА ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ, 125 світлин і 3 карти Лемківщини, ст. 288. Ціна за один примірник 3 зол.

ЖУРНАЛИ.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ, Львів, квітень-червень 1936 Р. III, ч. 2.

СЛУЖБОВИК, Львів, травень 1936. Р. XIV. Ч. 5.

Листування Редакції.

Вп. Д-р Ю. Липа, Варшава: Такі друкарські помилки трапляються в нас постійно і на бажання автора можемо завсіди їх справити. Ваші висновки у даному випадку зовсім неправильні.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — БРОШНІВ:
2. VI. Дівча з Маслосоюзу.
3. VI. Нова теща.
4. VI. Циганський Барон.
5. VI. Лев з Абісинії.
6. VI. Отаман Пісня.
З Брошнева їде театр до Калуша і Станиславова.

Мол. Театр „Заграва“ під арт. пров. В. Блавацького.
УГНІВ:
31. V. Голгота.
РАВА РУСЬКА:
2. VI. Премієра: Рожевий птах, комедія в 4 діях Катаєва.
3. VI. Земля (Стефаника).

Великий Театр:

Неділя, 31. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година“; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо“.

Понеділок, 1. VI. год. 3.30 попол. Аб. 11. „Трафіка пані генералової“. Ціни найнижчі; год. 8. веч. Аб. 16, „Неоправдана година“. Ціни найнижчі.

Вівторок, 2. VI. год. 8. веч. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година“.

Театр Ріжнородностей:

Неділя, 31. V. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі Риби“.

Понеділок, 1. VI. год. 8. веч. Аб. 15. „Грубі Риби.

Кіна.

АПОЛЬО: „Співець волі“.
АТЛЯНТИК: „Бригада смільчаків“.
ВАНДА: „Франкенштайнів поворот“, „Чи Люцина то дівчина?“
ҐРАЖИНА: „Хрестоносні походи“.
КАСИНО: „До побачення, гарна пані!“
КОПЕРНИК: „Молочна дорога“ з Гар. Льойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи“.
МІРАЖ: „Останні дні Помпеїв“.
МУЗА: „Бавити“.
ПАН: „Дівча з Будапешту“.
ПАКС: „Для тебе співаю“ з Ів. Кепурою та Мартою Еґерт.
ПАЛЯС: „Принагідний роман“ (Слезак, Ольга Чехова).
РАЙ: „Циганський барон“.
СВІТ: „Циганський барон“.
СТИЛЬОВЕ: „Веселе шалення“ і ревія.
ТОН: „Бездомні“ з Патом і Паташоном.
УТІХА: „Пригоди невдачника“ і ревія.
ХИМЕРА: „[illegible]химери гарної жінки“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Мексик.

Закордонне радіо.

Неділя, 31. травня 1936.

Відень (506,8) 12.15 Симф. концерт, 14.2 Легка музика, 16.00 Камер. музика, 21.10 Музика з усього світа, **Прага** (470.2) 7.00, 16.35, 19.05 Концерт, 9.10 Клявесин, 14.00 Славні твори на скрипку, орг., форт., **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 13.00 Легка музика, 19.30 Циг. музика, 21.45 „Сповуса“ песа Ш. Мера, **Білгород** (437,3) 16.00 Хор, 17.45 Концерт. **Берлін** (356,7) 10.00. 1 .10 музика, 19.15 Німецькі танки, 20.00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.10 концерт ес-дур Бетовена на форт. і орх., 18.00 Мельодія, ритм, **Варшава** (1022,2) 15.00 Пісні, Зайпт баритон, **Мінхен** (405,4) 11.00 Легка музика, 15.05 Вісти, 19.20 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 18.00 Циг. музика, 16.30 Сальон. музика, 19.20 Популярні мельодії в супр. циг. орхестри, 22.10 Орх. концерт, **Мілано** (368,6) 12.20 Камер. музика. 18.00 Хор, 21.45 „Джірандоля“ ком. Кальцини, **Рим** (420,8) 19.00 „Смерть Фрини“ драм. легенда Люд. Рокки „І компанієчі“ оп. Россіні.

Понеділок, 1. червня 1936.

Відень (506,8) 11.30 Орх. концерт, 12.40 Танки всього світа, 15.15 Камер. концерт, 20.00 Вокальна авдиція. М. Немет, сопр. **Прага** (470,2) 7.00, 9.10, 10.00, 16.25 Концерт, 19.30 „Чорт і Катруся“ оп. Дворжака, **Париж** (1648) 15.00 Твори на скр. і форт., 19.30 Пісні, 20.45 Камер. концерт, 22.45 Танкова музика, спів, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 13.15 Хор, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 8.25 Музика, 14.00 Легка музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 11.30 Фантазії на орг. Вірліцера, 15.00 Розр. концерт, 16.00 Розр. концерт, **Мінхен** (405,4) 10.00 Муз. поранок, 14.45 Концерт квартету, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. музики, 15.45 Сальонова музика, 17.30 Циг. музика, 19.00 Джез на два форт., 20.00 „Де співає жайворонок“ оп. Легара, **Мінхен** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Танк. музика, 22.00 Концерт мандолівістів, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музика, 20.45 Концерт, музика, спів.

Вівторок, 2. червня 1936.

Відень (506,8) 15.20 Концерт для дітей, Віольончелевий ресітал, 20.25 Варієте, 22.10 Концерт присв. творчості Респігія, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика, 15.00 Діточий хор, 17.20 Форт. ресітал, 20.45 Нар. пісні, 22.15 Смичк. квартет, **Париж** (1648) 11.00 Орх. концерт, 17.30, 18.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 12.00 Концерт, 16.20 Популярні мельодії, 19.50, 21.30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 8.20 Форт. музика, 16.30 Популярна музика, 19.00 Камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00 Концерт, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Фінляндські пісні, **Мінхен** (405,4) 16.50 Остання казка, муз. поема Ґріма, 14.40 Камер. тріо, 18.00 Концерт, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.00 Скрипка, 19.00 Циг. музика, 21.00 Концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 13.20 Розр. концерт, 20.45 Вечір опер, 22.10 Камер. концерт.

Середа, 3. червня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 19.05 „Дер Шельм фон Берген“ оп. Голенія, 22.10 Популярна музика, **Прага** (470,2) 15.00 Концерт фільг. орх., 21.00 Концерт ленінградського хору, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 17.30 Орх. концерт, 20.00 Сонати фр. композиторів, **Білгород** (437,3) 13.15 Віольонч. ресітал, 17.15 Популярні мельодії, 18.30 Хор, 22.20 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.45 Орх. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 15.30 Циг. музика, 18.00 Форт. ресітал, 21.15 Камер. концерт, **Мінхен** (405,4) 17.05 Концерт на скр. і орх. а-дур Роде, **Будапешт** (549,5) 13.30 Циг. музика, 17.30 Сальон. орх., 19.00 Спів, 19.30 Солісти, 21.10 Циг. музика, 22.10 Орх. концерт, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Арфа, скрипка, 20.35 Концерт, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 22.10 Концерт хору Базиліки (релігійні, клясичні та сучасні пісні).

Львівське радіо.

Неділя, 31. травня 1936

8.00 Раншня авдиція, 9.00 Танок в опері з гр. пл., 10.00 Після богослужения концерт мішаних і муж. хорів, дута орх.; 11.57 Театральний огляд, 12.15 Музичний поранок, орх., солісти; у перерві ок. год. 13.15 „Фатальна стріча“ Йос. Конрада, 14.30 Веселі гуральські оповідання, 14.40 Попурі з „Веселої вдови“ Легара, гр. пл., 14.45 Три жінки за два роки, 15.00 Легкі пісоньки з гр. плит, 15.15 Рекламовий концерт, 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.30 Репортаж із життя (спортовий), 17.00 Тисяча тактів музики, 18.00 Театр Уяви: „Вакації в Ноган“, 18.30 Концерт орх., спів, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Концерт, 22.00, 22.05, 22.06 Спортові вістки, 22.20 Танкова музика орх., 23.30 Танкова музика з гр. пл.

Понеділок, 1. червня 1936.

8.00 Раншня авдиція, 9.00 Ляндовська, Кепура, Аля Сарі, Недзельський, Е. Бандровська з гр. пл., 10.00 Трансмісія богослужения з Успенської церкви у Львові, 11.45 Про пешого українського паломника до Святої Землі, виг. м-р Мир. Семчишин, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Святочний коктейл, муз. поранок: орх., хор, форт.; у перерві ок. год. 13.10 „Втеча до тіток“, 14.30 Бжоли роєм утікають, бо бджолярі досить мають, діялог, 14.45 Легка музика з гр. пл., 15.20 Рекламовий концерт, 15.30 Пісоньки й віршики М. Конопницької для мол. дітей, 15.45 Концерт фільг. орх., 16.45 Заслужені жінки: Д-р Юстина Будзинська-Тилицька, 17.00 Легка музика, орх., 17.50 Ловець і його собака, 18.00 Гуральські пісні відсп. шк. дітвора з Давидова, 18.20 Форт. ресітал, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Музика з гр. пл., 19.30 Концерт сальон. квартету, 20.00 Співочий ресітал Ол. Збоїнської-Рушковської з супр. смичк. квартету, 20.30 „На фундаменті нещасного кохання“ фейл. виг. Ст. Василевський, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт орх., 22.00, 22.01 Спортові вістки, 22.15 Фрагмент метчу коп. мяча Погонь-Адміра, 22.30 Сальонова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, радіотехніка, метеорольог., спорт.

Вівторок, 2. червня 1936.

6.30, 7.40 Раншня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Гляуков: Шопеніяна, гр. пл., 12.15 Для мол. дітей: Співаймо пісоньки, 12.35 Легка музика з гр. пл., 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Суспільна гутірка, 13.00 Фр. Суппе: „Ранок, полудне й вечір у Відні“ увертюра з гр. пл., 13.05 Полудневий денник, 14.30 При чорній каві, гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Скринька ПКО, 16.00 Концерт, 16.45 Польська література, 17.00 Форт. твори на 4 руки, 17.30 Мала орхестра, 17.50 Береж. гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Вчися плавати, гутірка для дітей, 18.15 Дрдер: „Китайський байкар“ гр. пл., 18.25 Про можливости фахового навчання дівчат у Львові, 18.35 Рекламовий концерт, 18.40 Рекламова гутірка, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Віольончелевий ресітал у супр. форт., 19.30 Трансм. фрагменту міжшовчальних змагань Ридзина-Кремянець, 20.00 Перегони пісеньок, муз. попурі, спів, орх., 20.40 „Прус і Сенкевич та експедиція до Камеруну в 1882 р.“, 20.55 Літерат. нарис, 21.05 Концерт оп. музики, орх., спів, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Е. Шульгоф: Концертіно на флет, альтівку, контрабас, 22.35 Легка музика з гр. пл.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки радіоденника, метеорольог., спортові.

Середа, 3. червня 1936.

6.30, 7.40 Раншня авдиція, 7.35 Трохи информацій, 8.00 Авд. для шкіл, 8.10 Авд. для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка й танкова музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 Моди, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 15.45 „Учеинк Айзенштіґеля“ авд. для ст. дітей, 16.15 Концерт орх., 17.00 Арії та пісні в вик. Валевської в супр. форт., 17.25 Камеральний концерт, 17.50 Анекдоти з життя Мицкевича, 18.00 Сальва рерум, 18.05 Форт. ресітал, 18.25 Книжка на літниці, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Капеля, пісоньки, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Англійська музика з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Перша Шопенівська авдиція в циклю: Кандидати до міжнар. Шопенівського конкурсу: Варв. Шульфріцівна, 21.30 Муз. репортаж: Білі круки, 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельґи бельг. 90.13 — 89.70, Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.19 — 171.35, Фльорени голяндські 359.87 — 358.15, Фунти англ. 26.65 — 26.49, Гульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.70 — 19.03, Корони данські 118.89 — 118.00, Корони норв. 133.83 — 132.85, Корони шведські 137.35—136.35, Ліри італ. 35.00 — 33.00, Марки фін. 11.74 — 11.50, Марки нім. 138 — 135, Пезети еспан. 63.50 — 67.50, Шил. австр. 99 — 98.

Акції.

Банк Польський 105, 103, Ліпльпоп 12.75, 12.70, 12.75, Стараховичі 34.75, 34.35, Габербуш 43.75, 43.44.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 67.50, серії 75, 2. ем. 68.50, серії 75, 3 конверсійна 52.75, 3 прц. дол. 76.50—76.65, 4 прц. пос. прем. дол. 50, 7 прц. стаб. 55.75—60.50.

Львів, 30. V.

Заставні листи: 4½% дол. Г. К. З. 41—43, 5½ дол. Б. Г. 51—53, 4½ Зв. Б. Г. 38.00—40.00, 4½% Зол. Б. Г. 42.00—45.00, 4½% Ком. 51—54.

Преміївки: Долярівки 50—52.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 30-го травня п. р. кооперативна платить загально Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з боч. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням два пачет	2.00 „
1 л. молока	0.15 „
1 к. яєць	2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на молоко вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 30. V. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьохо подирі птахоявсарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без потріх 1. кл.	1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл.	1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю неґодовану приймає по нижшій ціні.

Приймає нових доставців.

Подяка.

Прибиті горем по втраті Найдорожчого Мужа і Батька бл. п. **Івана Скреготи** дякуємо всім тим, що за ввесь час довгої недуги Покійного виявили для Нього стільки серця і в день похорону віддали Йому остатню послугу.

В першу чергу дякуємо Високопреподобним Отцям: о. **канонікові Кишакевичеві** та о. **пароховi Милевичеві** за провід у похороні, о. **Козіцькому** та о. **Я. Харині** за відправу панахиди у каплиці Вірменської Архикатедри.

Щиро дякуємо **Службовикам РСУК** за ласкаву участь у цьому сумному обряді.

Жінка, доньки і син.

ОПОВІСТКИ.

До всіх бувших учениць української **учит. семинарії в Перемишлі.** Повідомляємо, що дня 24. червня ц. р. відбудеться в Перемишлі загальний зїзд б. учениць української учит. семинарії в Перемишлі, основаної 1919 р. Запрошуємо до численної участи! Зголошення про приїзд слати до 15. червня на адресу: „Мекка“, Перемишль, Костюшка 7. 2180 2-2

Конкурс. Згідно з постановою Загальних Зборів Т-ва св. Андрея з 20. II. 1936. оголошуємо конкурс на працю, яка звсувалаб **участь українського католицького духовенства в розбудові культури народу.** Твір повинен насвітлити участь та працю духовенства в ріжних ділянках національного життя. Висота нагороди буде означена пізніше Надзірною Радою Т-ва св. Андрея у Львові. У справі конкурсу слід зголошуватися до Дирекції Т-ва св. Андрея — Львів, Корнияктів ч. 1, II. пов. в год. 16.30—18.30. **Дирекція Т-ва ім. св. Андрея у Львові.** 2197

Замість квітів на могилу найдорожчого друга, зразкового громадянина, бувшого УСС., четаря УГА., члена майже всіх українських установ, управителя школи в Ліочі, складаю зол. 15.— на українських інвалідів. **М-р Семен Барабах,** аптикар в Яблонові. 2198

Вп. 5-х Панів, яких я образила в дні 23. травня 1936 р., вечором на вулиці Міцкевича в Ходорові — оцим перепрошую і відкликую слова сказані під їх адресою, рівночасно з того приводу складаю на цілі Кружка „Рідної Школи“ в Ходорові квоту 100 зол. (словами: сто золотих). — **Ольга Соханова.** — Ходорів, дня 27. травня 1936 р. 2199

Дирекція приват. гімназії СС. Василіянок у Львові (вул. Длугоша 17 а) подає цим до відома, що в шк. році 1936-37 згідно з шк. законами гімназія матиме такі класи: а) I, II, III і IV класу гімн. нового типу, б) VII і VIII кл. класичної гімназії давного типу (з латиною і грекою), в) VII і VIII кл. гуманістичної гімназії (з латиною). **Гімназія має права державних шкіл.** Оплата за науку в класах нового типу така сама, як у державних гімназіях. Зголошення вписів приймає Дирекція кожного дня між 8—13 год., від позамісцевих поштою. Вступні **іспити до I. кл. відбудуться около 20. червня** (точний речинець буде оголошений), **а до вищих клас** 22. і 23. червня. До подання треба долучити метрику хрещення, останнє шк. свідоцтво й посвідку щеплення віспи. Такса за іспит 10 зол., до вищих клас 15 зол. При гімназії є виховний інститут, ведений фаховими силами. — **За Дирекцію: о. В. Лициняк.** 2148 3—4

СТАНИСЛАВІВ. Зїзд абсольвентів та учителів держав. муж. учительської семинарії. З приводу ліквідації держ. мужеської учительської семинарії в Станиславові відбудеться дня 4. липня ц. р. товариський зїзд абсольвентів та учителів усіх річників (років 1871—1936) тої семинарії. Тимчасовий Комітет Зїзду прохає всіх абсольвентів та учителів, де вони не жилиб, взяти особисто участь у тому зїзді та свою приявність зголосити найпізніше до дня 10. червня ц. р. на адресу: **Кандюк Степан,** учитель, Станиславів, Школа ім. А. Міцкевича. Ближчу програму зїзду подамо по одержанні зголошень. 2158 1—3

КУПНО - ПРОДАЖА

ВІЛЛЯ і два морги саду, городу у Львові за Стрийським парком дешево продасть „ТРАНСАКЦІЯ“ Львів, Длугоша 1, ріг Миколая. 2206

КАМЕНИЦЯ нова 2-поверхова, город, вклад 18.000. Каменица нова, повнокомфортова, при трамваю, бічна Кохановського, вклад 25.000. Каменица комфортова, нова, город 250 сяжнів вклад 28.000. Каменица нова, комфортова, вклад 35.000. Каменица з мансардою, город, бічна Листопада, вклад 15.000. Вілля 2 мешкання по 3 покої, комфорт, город, вклад 21.000 і багато інших у ріжних цінах продасть українське бюро „ТРАНСАКЦІЯ“ Львів, Длугоша 1. 2205

В ВІДДАЛІ 30 хвилин ходу від трамваю продам двоповерхову віллю, цілу вільну, з 16 кімнатами, мурована стайня, возівня, ледівня і каплиця, з 10 моргами в цілости: з того 5 моргів парку, саду, городу і ставок, 5 моргів ліса, надається на захист, санаторію, оселю. Інформує „ТРАНСАКЦІЯ“, Львів, Длугоша 1 (ріг Миколая).

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

МАҐІСТРУ фармації прийму на дуже скромних умовах до провінціональної аптики з короткою, бодай практикою. Зголошення з поданням умов, знимкою і коротким описом життя слати до „Діла“ під „Аптика“. 2200 1—2

ЛІТНИЩА

ВІД 3. ЧЕРВНЯ ц. р. в Ямнім коло Яремча в домі Осипи Леньової над Прутом біля залізничої стації до винайму сонячні кімнати з цілоденним або частинним утриманням. Ближчі інформації у властительки. 2195 2—5

РІЖНІ

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на наймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 2181 2—3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, виркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1611 29-60

„УНІВЕРСУМ“ комісова крамниця Пасаж Миколяша приймає в коміс і продає мужеські і жіночі футра, куртки, гардеробу і т. п. 2149 4—5

ФОРНІРИ І ДИКТИ найдешевше закупиш у фабричних складах Львів, ЗЬРУДЛЯНА 3, тел. 271-14. 2063 12-?

КУПЕЛЕВІ СТРОЇ (з вробленим нагрудником), направки, виконує Трикотарня, Пілсудського 27. 2184 1—2

ПАН, що хоче мати добре скроєну сорочку, купує тільки в нас: Мужеські сорочки сіткові 2.90, оксфордові 4.50, з сирого шовку 5.40; ПІЖАМИ мужеські в пасн, певні в прщині 9.80, попелінові 13.80—15.50; ЖІНОЧІ ПІЖАМИ, штани на баскіни, англійські 12.50, дитячі 4.90. Фабрика Білля „АСТРА“, Львів, СИКСТУСЬКА ч. 1. 2168 1—2

КАТОЛИЦЬКА РОБІТНЯ КОРСЕТІВ „KRAJOPRZEMYSŁ“ Боїмів 1 — виконує на підставі найновіших взорів опаски, нагрудники, корсети — солідно, дешево. Приймає до направи, чищення. 2203 1-3

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Д-р Остап Прийма

ординує
в ТРУСКАВЦІ, Лазенна 4
від 15. травня до 15. вересня.
(Рентґен, апаратура Цайляйса). 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10